

Liturgie zondagmorgen 28 juli 2024,

Maranathacentrum 10.00 uur

Voorganger: Ds. A. van Vuuren (Capelle ad IJssel)

Wijkgemeente: Maranatha

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: Psalm 122 vers 1 en vers 2

Vers 1

Ik ben verblijd, wanneer men mij
Godvruchtig opwekt: "Zie, wij staan
Gereed, om naar Gods huis te gaan;
Kom, ga met ons en doe als wij."
Jeruzalem, dat ik bemin,
Wij treden uwe poorten in;
Daar staan, o Godsstad, onze voeten.
Jeruzalem is wèl gebouwd,
Wel saâmgevoegd: wie haar beschouwt,
Zal haar voor 's Bouwheers kunstwerk groeten.

Vers 2

De stammen, naar Gods naam genoemd,
Gaan derwaarts op; waar elk zich buigt
Naar d' ark, die van Gods gunst getuigt;
Waar elk Zijn naam belijdt en roemt;
Want d' achtb're zetel van 't gericht
Is daar voor Davids huis gesticht;
De rechterstoelen staan daar binnen.
Bidt, met een algemene stem,
Om vrede voor Jeruzalem.
Het ga hun wèl, die u beminnen.

Wetslezing

Zingen: Psalm 38 vers 3

Vers 3

Door Uw gramschap, fel ontstoken,
Is verbroken
Al mijn vlees en lichaamskracht;
Rust, noch vrede wordt gevonden,
Om mijn zonden,
In mijn beend'ren, dag of nacht.

Gebod om de opening van het Woord en de verlichting door de Heilige Geest

Schriftlezing-1 Numeri 10 : 29 -36

29 Mozes zei tegen Hobab, de zoon van Rehuel, de Midianiet, de schoonvader van Mozes: Wij trekken naar de plaats waarvan de HEERE gezegd heeft: Ik zal u die geven. Ga met ons mee, en wij zullen je weldoen, want de HEERE heeft over Israël het goede gesproken.

30 Maar hij zei tegen hem: Ik ga niet mee; ik ga naar mijn land en naar mijn familiekring terug.

31 *Mozes* zei: Verlaat ons toch niet, want omdat jij weet hoe wij ons kamp in de woestijn moeten opslaan, kun je ons tot ogen zijn.

32 En het zal gebeuren, als je met ons meegaat, en dat goede waarmee de HEERE ons zal weldoen, *gekomen* zal zijn, dat wij *ook* jou weldoen zullen.

33 Zo trokken zij drie dagreizen van de berg van de HEERE vandaan. En de ark van het verbond van de HEERE trok drie dagreizen voor hen uit, om een rustplaats voor hen te zoeken.

34 De wolk van de HEERE was overdag boven hen, wanneer zij uit het kamp opbraken.

35 En het was bij het opbreken van de ark dat Mozes zei:

Sta op, HEERE, laat Uw vijanden *overal* verspreid worden en hen die U haten, van Uw aangezicht vluchten!

36 En als hij rustte, zei hij:

Keer terug, HEERE, *tot* de tienduizenden van de duizenden van Israël!

Schriftlezing-2 Hebreeën 4 : 1 – 11

De rust die God geeft

- 1 Laten wij er dan beducht voor zijn dat iemand van u ooit schijnt achter te blijven, terwijl de belofte om in Zijn rust binnen te gaan *nog* van kracht is.
- 2 Want ook aan ons is het Evangelie verkondigd, evenals aan hen. Maar het gepredikte woord bracht hun geen voordeel, omdat het niet met geloof gepaard ging bij hen die het hoorden.
- 3 Wij die tot geloof gekomen zijn, gaan immers de rust binnen, zoals Hij gezegd heeft: Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Mijn rust zullen zij niet binnengaan! En dat terwijl *Zijn* werken *al* sinds de grondlegging van de wereld voltooid zijn.
- 4 Want Hij heeft ergens over de zevende *dag* als volgt gesproken: En God heeft op de zevende dag van al Zijn werken gerust.
- 5 En op deze *plaats* opnieuw: Zij zullen Mijn rust niet binnengaan!
- 6 Omdat dus *het feit* blijft dat sommigen deze *rust* binnengaan, en dat zij aan wie het Evangelie eerst verkondigd was, niet binnengegaan zijn vanwege *hun* ongehoorzaamheid,
- 7 bepaalt Hij opnieuw een zekere dag, *namelijk* heden, wanneer Hij zo lange tijd daarna door David zegt (zoals al eerder gezegd is): Heden, als u Zijn stem hoort, verhard *dan* uw hart niet.
- 8 Want als Jozua hen *al* in de rust gebracht had, zou *God* daarna niet gesproken hebben over een andere dag.
- 9 Er blijft dus *nog* een sabbatsrust over voor het volk van God,
- 10 want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.
- 11 Laten wij ons dan beijveren om die rust binnen te gaan, opdat niemand door *het volgen van* dit voorbeeld van ongehoorzaamheid ten val zal komen.

Dienst der offeranden (de eerste twee collecten worden gehouden onder het zingen voor de preek en de derde tijdens het zingen na de preek)

Uw gaven worden in deze dienst gevraagd voor:

1. Diaconie
2. Kerk
3. Interkerkelijk blinden- en dovenwerk

Zingen: Psalm 105 vers 20, vers 21 en vers 24 (collecte voor diaconie en kerk)

Vers 20

God deed Zijn volk met wisse treden,
Daar niemand struikeld' in zijn schreden,
Met zilver en met goud belaân,
Blijmoedig uit Egypte gaan.
Toen juicht' om hun vertrek al 't land,
Daar 't al door schrik was overmand.

Vers 21

God breidd' een wolk uit, om Zijn scharen,
Bij dag te hoeden voor gevaren.
Hij gaf hun, door Zijn hoog bestuur,
Des nachts ten licht een wondervuur.
Zij baden, en hun Opperheer
Zond straks een heir van kwakk'len neer.

Vers 24

Die gunst heeft God Zijn volk bewezen,
Opdat het altoos Hem zou vrezen,
Zijn wet betrachten, en voortaan
Volstandig op Zijn wegen gaan.
Men roem' dan d' Oppermajesteit
Om zoveel gunst, in eeuwigheid.

Verkondiging vanuit de tekst Numeri 10 vers 33 b

En de ark van het verbond van de HEERE trok drie dagreizen voor hen uit, om een rustplaats voor hen te zoeken.

met als thema: Een rustplaats gezocht

Zingen: Psalm 37 vers 6 en vers 7 (collecte voor interkerkelijk blinden- en dovenwerk)

Vers 6

't Zachtmoedig volk zal eens de volle vrede
Genieten, in de zoetste rust verblijd,
En erven d' aard'. Hoe ook de booz' en wrede
Op d' onschuld loer', de tanden kners' van spijt,
Hoe listig hij op haar zijn aanslag smede,
De HEER belacht het wrokken van dien nijd.

Vers 7

Hij ziet zijn dag, de dag zijns oordeels, komen.
Men trekt het zwaard, men spant den boog, en mikt
Op 't zuchtend hart der onderdrukte vromen;
Daar 's bozen raad hen wreed ter slachting schikt,
In 't stout bestaan, in 't woeden niet te tomen,
Voor dat hem God verbijstert en verschrikt.

Dankgebed en voorbeden

Zingen (staande) Psalm 68 vers 9 en vers 10

Vers 9

Gods wagens, boven 't luchtig zwerk,
Zijn tien- en tienmaal duizend sterk,
Verdubbeld in getalen.
Bij hen is Zijne Majesteit,
Een Sinaï in heiligheid,
Omringd van bliksemstralen.
Gij voert ten hemel op, vol eer;
De kerker werd Uw buit, o HEER!
Gij zaagt Uw strijd bekronen
Met gaven, tot der mensen troost,
Opdat zelfs 't wederhorig kroost
Altijd bij U zou wonen.

Vers 10

Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.

Die God is onze zaligheid;
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, èn wil, èn zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

Zegen

Uitleidend orgelspel